PRESS JUDICATA

NUMMER 2 / 2017

EBM - *vad är det för något?*

hur vidriga är **JURISTER PÅ KROGEN?**

ANTON WALDAU *vill hjälpa studenter*

direkt från arkivet: **SÅNGBOKEN 1929**

Möjligheternas byrå

Vi är mycket glada över att ni juriststudenter utnämnt Mannheimer Swartling till den mest attraktiva advokatbyrån femton år i rad. Vi rekryterar löpande nyexaminerade jurister, välkommen med din ansökan!

Besök oss på mannheimerswartling.se/karriar och facebook.com/mannheimerswartling.

STOCKHOLM GÖTEBORG MALMÖ HELSINGBORG
MOSKVA SHANGHAI HONGKONG BRYSSEL NEW YORK

MANNHEIMER SWARTLING

Chefredaktören har ordet

Juristvänner!

Välkomna tillbaka!

Rakt på sak. Längre fram i tidningen aktualiseras återigen förra numrets tema om misstag. Det gäller hur en del juriststudenter helg efter helg, i en kombination av storhetsvansinne och alkohol, beter sig förkastligt mot vakter vid nationer och dylikt. Många, inte alla, sätter sig över andra människor och viftar bort deras värdighet i ett os av oräkneliga enheter alkohol och gör saker som inte stämmer överens med vilka de är i nyktert tillstånd. Att begå misstag, som förhoppningsvis framgick i förra numret, är mänskligt och något vi alla gör, men om det sker regelbundet kan det påverka synen utomstående har på juristprogrammet och det är inte acceptabelt. Våga säg till din vän som beter sig illa och få den att inse att kvällen är över för den här gången. Våga erkänn dig träffad om du stämmer in på beskrivningen och ta dig då i kragen och se till att det inte händer igen. Du är ingen dålig människa, men kan bättre.

Det dystra ämnet till trots finns det mycket att se fram emot. Tiden är kommen för att hoppa i sina sexigaste kakibyxor, sätta på sig solglasögonen och slänga brun utan sol-tuben. Våren och solskyddsfaktor 50+ (okej, kanske räcker med 30-40 just nu) är här! Det må vara en bit kvar till den riktiga värmen kommer men känslan av längre och längre dygn, blommor som långsamt börjar slå ut och rensopade vägar är oslagbar. Njut så länge det varar!

Dessutom har en månad gått sedan förra numret och sedan dess finns fler saker än den annalkande värmen att se fram emot. På grund av intresset som finns för att skriva och engagera sig i tidningen har vi i redaktionen valt att starta en aldrig tidigare skådad frilanspool! Med start kvällen den femte april, och sedan inför varje nummer, kommer vi bjuda in alla intresserade till en kväll med möjlighet att påverka nästkommande upplaga. Syftet med poolen är att förenkla för studenter som vill bidra till ett nummer men känner att de inte har tid att engagera sig under en längre tid. Får man en plötslig skriv- och skaparlust ska det kunna utnyttjas innan det rinner ut i sanden!

Vi ses den femte,

Hjalmar Leander Zaar

Jonathan Schiess
Bitr. chefredaktör

Magnus Jansson
Layoutansvarig

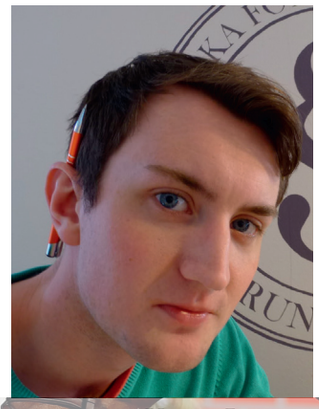

Kevin Läräng
Bitr. layoutansvarig

Foto framsida: unsplash.com

Tryck och bokbinderi:
Bording AB
Borås 2017

Ansvarig utgivare:
Andreas Skjöldebrand
redaktion@jf-uppsala.se

Besöksadress:
Övre Slottsgatan 3
753 11 Uppsala

INSÄNDARE

Jag vill bara säga 'grymt jobbat!' med första numret av PJ som handlade om misstag och finns att hämta gratis på Jontes stuga för den som inte har gjort det än!

- Anonym

Är det något juristprogrammet har lärt mig hittills så är det att jurister har väldigt skev fantasi.

Jag pratar såklart om de som namnger karaktärerna i seminarie- och tentauppgifter.

Vad trodde du?

- Jack Dempseys största fan

Press Judicata (PJ) är en ansvarsorgan för Juridiska föreningen i Uppsala. De åsikter som framförs i det inte speglar inte föreningens.

Bild: unsplash.com

Innehåll

3	Chefredaktören har ordet
4	Insändare
7	En hälsning från ordförandena
9	Juriststudenter - vidriga på krogen?
11	Omvärlden om juriststudenter
12	Schiess möter Anton Waldau
16	Från arkivet: 1929 års sångbok
18	För en handfull silver
20	Fem snabba: Anna Wallander
23	Lunchjuristen på äventyr

Huvudsamarbetspartner

CEDERQUIST

Samarbetspartners

VINGE ROSCHIER

MANNHEIMER SWARTLING

hamilton

Linklaters

WHITE & CASE

Gernandt & Danielsson

Välkommen in bakom kulisserna.

Kanske är du en CQ:are?

Testa själv. Under två dagar bjuder vi in dig bakom kulisserna för att prova på rollen som affärsjurist.

Välkommen till våra rekryterings-dagar, CQ Training Days.

När: 18–19 maj
Var: På vårt kontor i Stockholm
Hur: Ansökan sker via karriar.cederquist.se
Vem: Juriststudent på T6 och uppåt

PS. För dig som bor på annan ort bekostar vi givetvis din resa t/r samt hotellövernattning i Stockholm.

Läs mer på karriär.cederquist.se

CEDERQUIST

Kära Uppsalajurister!

Solen strålar och fåglarna kvittrar, men går inte våren väldigt snabbt, kanske lite för snabbt? Snart är mars slut och det känns som terminen precis har börjat! Det har ändå hänt lite sedan sist. För några veckor sedan anordnade Skatterättsligt forum ett event för alla juriststudenter på Norrlands nation, en väldigt uppskattad och välbesökt kväll. Måndagsföreläsningarna, där olika arbetsgivare inom juridiken föreläser, har kommit gång på Jontes stuga vilket är jättekul! P3-gasquen kom i rasande fart och försvann lika fort igen, och det var precis som varje år jättekul att gå på gasque med ekonomer och läkare!

Vi har också flera saker att se fram emot nu i vår! Den 1:a april går Culpa Cup, innebandyturneringen där studenter möter representanter från arbetslivet, av stapeln. Styrelsen har självklart ett lag och vår förhoppning är att vi inte ska komma sist, eller näst sist denna gång. Brukar vara lättare sagt än gjort har vi förstått det som..

I april är det också dags för föreningsstämma igen där halva ämbetsmannakåren ska väljas, så det är bara att söka! Att vara engagerad i Juridiska föreningen är verkligen kul och du behöver inte ha några tidigare erfarenheter för att söka ett ämbete! På stämman i april kommer också ett förslag på åsiktsprogram att presenteras. Som ni kanske har sett i Press Judicata i ett tidigare nummer, har Studierådet en arbetsgrupp som sedan i höstas har arbetat med att ta fram ett åsiktsprogram för Juridiska föreningen. Åsiktsprogrammet är underlaget till det som vi ska tycka i olika frågor när vi bedriver vår studiebevakande verksamhet. Gruppen har jobbat stenhårt, och de är verkligen grymma!

Lite längre fram i tiden, närmare sagt i slutet av april, är det sen dags för Uppsalastudenternas största högtid: VALBORG! Oavsett om ni står i Slottsbacken och lyssnar på rektorns tal, sitter på en filt i Ekoparken, kollar på forsränningen eller är på champagnegalopp, så ger Valborg studenterna en sak: frihet. En period där plugget faller i glömmo, en period där PM:et inte längre ligger tungt på axlarna, en period där gemenskapen är det viktigaste. Det är därför inte så konstigt att Valborg i Uppsala är mer efterlängtat än något annat av oss studenter!

Ta hand om er!

Med mycket kärlek,

Hedvig Lind,
Ordförande för
Juridiska föreningen

Simon Alsing,
Vice ordförande för
Juridiska föreningen

Look no further.

You have a goal: a career step that takes you further. We have a promise: to reward your commitment by investing in your skills and development. Here at Roschier we are advisors with a strong purpose. Determined and ambitious people who rise to the challenge and never stop learning. Who get deeply involved, dig in, and don't give up until we succeed. Who ensure advice that reaches beyond the obvious by working closely with our clients, making their reality our own. Does that sound like you?

Take a look at www.roschier.com

ROSCHIER

Press Judicata har tagit del av ett brev som en Uppsalakrögare skickat till Juridiska institutionen. Det handlar om juriststudenter.

Hur vidrig kan en juriststudent vara? Väldigt.

”Vi har inte direkt problem med andra studenter i detta avseende än just dem (sic) som studerar juridik.”

Inte direkt ett smickrande betyg. Tack och lov är det inte universitets disciplinnämnd som yttrat sig. Orden kommer från klubbarnas, krogarnas och festernas värld. En källa som är mindre livsavgörande men kanske ack så viktig, och personlig för många.

Brevskrivaren berättar vidare och det är ingen vacker historia. Den som läser får uppleva historier om juriststudenter som vid ett flertal tillfällen vägrat rätta sig efter ordningsvakternas uppmaningar, och istället käftat emot. ”Dem påpekar att dem studerar juridik och att dem av olika anledningar skall anmäla våra vakter”. Ibland har polisen (!) behövt tillkallas, inte för att våld har brukats utan för att juriststudenter ”står och provocerar och hindrar [vakterna] från att utföra sitt arbete”. Man muckar gräl, helt enkelt.

Egentligen var det väl bara en tidsfråga innan en sån här historia dök upp. Men när det gått så långt att en krögare tar kontakt med Juridiska institutionen för att försöka få slut på arrogansen är det dags att stanna upp.

Vad är det med (somliga av) oss juriststudenter som får somliga av oss att bete sig så här? Är det vår förkärlek för regler och att traggla petitesser? Kanske. Det är troligtvis inte lika kul att tjafsa om alkohollagen om man faktiskt inte kan den. Men varför är det inte lika lätt att tänka sig en läkare börja mucka om alkoholens biologiska effekter? Och psykologerna, visst känns det bra mycket mer långsökt att någon skulle börja psykoanalysera en dörrvakt på fyllan (vilket nog också hade varit mer underhållande)?

Är det samma anledning som till varför det inte finns rykten om att psykologer gömmer böcker på biblioteket?

Bär jurister på en unik douche bag-gen? Eller vad är det frågan om?

För min egen självbilds skull så hoppas jag att det finns andra förklaringar. En, om än närliggande, kan vara den konstanta pluggheten. När man omges av människor som direkt eller indirekt, medvetet eller omedvetet, passivt aggressivt eller bara aggressivt målar upp en bild av sig själva som pluggmaskiner, väcks ett visst behov av att hävda sig. En psykolog kan ju också på ett helt annat sätt diskutera ett ämne utan att ha pluggat in reglerna i fråga i detalj. När man då stöter på människor som vill visa sin auktoritet (t ex en vakt), väcks kanske då denna latenta lust att (äntligen) kunna säga ”IN YOUR FACE!!” till liv.

Nä, hörni – Uppsalas uteliv finns för att vi ska kunna glömma våra bekymmer för en kväll. Mitt förslag är att vi släpper hela vår juristidentitet minuten vi kliver in genom Snerikes port. När du (vänligt, och med ett leende!) visat nationskortet för dörrvakten kan du inte en enda paragraf. Deal?

Ett förslag är att låtsas som att du är utbytesstudent. Livet blir också roligare i största allmänhet då.

Text: Magnus Jansson. Bild: Clem Onojeghuo, unsplash.com

Homo Jurstudius, sedd utifrån

Som jur. stud. är man fast i en bubbla. Många av oss umgås (tyvärr) mest med andra juriststudenter. Det är lätt att tappa perspektivet. Press Judicata har därför frågat två oerhört normala, rimliga studenter på normala, rimliga program om hur vi juriststudenter är och beter oss. Egentligen.

§ 1 Vad har du för bild av juriststudenter?

N1 (landskapsarkitekt): En dryg bild, någon som vill komma först på bekostnad av andra.
N2 (kulturgeograf): Min väldigt generella bild är att de 1. pluggar väldigt mycket och 2. festar väldigt mycket.
N3 (psykolog): Jag har hört om betygshetsen och att folk tydligen ska försöka förstöra för varandra, men sen vet jag inte hur mycket skröna det är eller inte.

§ 2 Hur skiljer sig studenterna på ditt program från juriststudenter?

N1: Det känns som att det är fler turtlenecks och färre lagböcker på mitt program.
N2: De har förmodligen mer fritid än vad juristerna har... i övrigt så är det kanske inte så jättestor skillnad. Förutom att vi nog festar mindre.
N3: Svårt att vara opartisk i en sådan här fråga. Jag har mer gemensamt med den typen av människor som läser psykologi och uppfattar väl dem därför som trevligare, även om det nödvändigtvis inte är så egentligen. Mitt perspektiv över vad som är trevligt skiljer sig ju från vad andra tycker.

§ 3 Hur upplever du att juriststudenter är på krogen?

N1: Har inte träffat några.
N2: Ska jag vara ärlig så är det väl inte så att just juristerna sticker ut något märkvärdigt på krogen, det är väl snarare ekonomerna som är fullast och högljuddast...
N3: Inget jag egentligen kan uttala mig om. De spenderar mer kanske?

§ 4 Om de beter sig illa, varför tror du de gör det? Varför har jurister det ryktet de har?

N1: För att folk är idioter.
N2: Om en jurist beter sig illa så är det väl personen i fråga som beter sig illa, inte bara för att han eller hon är just jurist.
N3: Jag tror att många av de som beter sig illa är dryga i nyktert tillstånd också, men lika många är nog hur mysiga som helst. Alkohol tar fram den mer djuriska sidan av oss, som de mysiga annars kan hålla schakt, och förstärker de dryga nyanserna av de redan osköna typerna.

§ 5 Skulle du kunna dejta en juriststudent?

N1: Ja, om personen är trevlig.
N2: Absolut! Det spelar ingen roll vad personen pluggar, så länge det är en bra person.
N3: Absolut. Att bete sig illa när man är packad definierar inte hur man är som människa annars. Samtidigt är det givetvis inte okej att bete sig så och dessa personer måste helt enkelt lära sig veta var sin alkoholgräns går då det är där problemet ligger, inte att de är onda.

Foto: Julia Axelsson

Juristprogrammet
- En kommentar

"Vad fick du på ditt PM? Jahaaaa!"

"Svarade du så på fråga tre? Mhmm, ja det kanske är rätt, men jag svarade INTE så! Jaja, gå hem och sov så gott nurå innan tentafesten. Hej hej!"

Det är lätt att stressa upp sig i onödan när man läser juridik. Man jämför sig med andra, man känner sig dum på seminarier och vågar därför inte ställa frågor av risk för att framstå som ännu dummare, vilket gör att man inte lär sig, vilket gör att man får dåliga betyg och befäster idén att man inte kan någonting.

Det finns en term som passar in på det här fenomenet. Onödig stress. För att hjälpa nya studenter motverka detta har Anton Waldau, juriststudent här i Uppsala, skapat projektet Juristprogramet - En kommentar, eller JPEK i kortform. Press Judicata genomförde tidigare i mars en intervju med Anton om hans ambitiösa åtagande.

Jonathan: Du, vi läste tillsammans i typ två och ett halvt år. Nu har jag tagit uppehåll, men du läser T6 nu.

Anton: Ja, det känns bra. Jag är väldigt förvånad över hur fort tiden gått. Det var ju inte längesen jag gick i gymnasiet, liksom. Jag började ju läsa när jag fortfarande bara var arton år gammal. Så det slår mig att jag snart gått igenom ett till "gymnasium" utan att riktigt ha tänkt på det.

Jonathan: Du tog ju inte något uppehåll efter gymnasiet. Hur känns det? Känner du att du borde gjort det?

Anton: Bra fråga. Jag är lite ambivalent. Dels inser jag nu att jag inte var redo för att börja. Det var ganska tufft i början, eller snarare väldigt tufft. Det var väldigt mycket saker som jag inte förstod och som jag kanske inte hade insett, så jag har fått många insikter nu på vägen. Å andra sidan började jag ju väldigt tidigt, så då har man ju mycket mer tid att "röra sig med". Mycket mer utrymme, känns det som, än vad andra kanske har som började senare.

Jonathan: Utrymme? Hur menar du?

Anton: Ja, alltså, mer så här att jag har funderingar på att läsa ekonomi, exempelvis. Ta en dubbelexamen. Eftersom jag började när jag var arton skulle jag vara tjugotre nu när jag fortsätter att bara köra på. Det är ju väldigt ungt. Om jag skulle ta en dubbelexamen så skulle jag komma ut när jag kanske är tjugofem-tjugosex.

Jonathan: Komma ut som att det är något slags fängelse då?

Anton: *Skratt* Nä, men att komma ut i arbetslivet liksom. Det är delvis bra, delvis kanske inte så bra sett utifrån hur det var när jag började. Det var ganska tufft liksom.

Jonathan: Har det gradvis blivit bättre? Känns det som att du kommit in i det?

Anton: Ja, nu känns det faktiskt riktigt bra. Nu känns det som att maskineriet är igång igen, för att under gymnasiet så var jag väldigt duktig, jag fick stipendium för bästa betyg och sådana där saker, man låg liksom på sexans växel och maxade. Allt gick bra. Sen så kommer man till juristprogrammet med tanken att det ska vara samma sak, men det var det ju verkligen inte. Då sprang man liksom lite in i väggen och fick börja om på växel ett, så att säga. Nu på termin sex så känns det som att man är uppe i en hög växel igen och kan komma igång och komma in i samma flyt som man hade under gymnasiet.

Jonathan: Du har startat ett projekt som heter JPEK. Är du nöjd med den förkortningen?

Anton: *Skratt* Akronymen i sig är väl inte den bästa. Lite i stil med Regeringsformen – En kommentar kanske.

Jonathan: Varför startade du projektet? Kan du beskriva det? Anton: Det är ett utbildningsprojekt som går ut på att hjälpa nya studenter, alla från T1 till ungefär T3 och längre. Alla är välkomna. Det är till för att hjälpa de nya studenterna att komma in i sina studier, att räta ut alla frågetecken man har i början, som jag kämpade med. Som alla kämpade med i större eller mindre utsträckning. Jag har varit med på insparksveckan, såväl min egen som fyra andra. Man märker vilka frågor som är återkommande.

”Hur skriver man ett PM?”, ”Hur viktigt är det att ha alla böcker?”, ”Hur viktigt är det att de är i samma upplaga?”, ”Vad ska man tänka på när man går på seminarier och föreläsningar och basgruppsmöten?”. Man har stött på de här frågorna inför varje reccevecka. Jag kommer också ta upp i mitt projekt att det är klart att man är stressad någon gång och det är okej. Men att den här överhängande stressen som ligger på konstant ska man försöka motverka, och det är väl lättare sagt än gjort, men det finns några saker jag kommer att ta upp i projektet. Får man dåliga betyg någon gång så är inte det någon fara. Höga betyg är något man ska eftersträva, men samtidigt att man inte behöver ha det.

Man kommer kunna nå dit man vill nå utan att man har höga betyg, så länge man har visionen att man ska ta sig dit och är villig att arbeta hårt för det. Att ha höga betyg är definitivt en faktor i det hela, det är viktigt, men att man samtidigt har en bra inställning, är villig att arbeta hårt och utvecklas. Det är andra faktorer som är viktiga. Så med en helhetsbedömning så är betygen viktiga, men det finns andra saker som spelar in.

Jonathan: Vad tänker du om att folk är stressade, den här ”överdrivna” stressen alltså?

Anton: Jag tror att det har att göra redan med recceveckans start. Vilka är sponsorerna till veckan? Det är de här stora byråerna som har pengar för att marknadsföra sig själva. De sponsorerna eftersträvar ju höga betyg och att man ska arbeta hårt och länge och mycket.

Jag tror att det blir en uppfattning om att det är just det här som gäller, och att det gäller alla jobb. Om man kommer in på en advokatbyrå, då har man lyckats. Jag tror det blir en lite snedställd bild just för att alla jurister kommer inte och vill inte jobba på någon byrå. Ska man prata i normer så blir liksom byrålivet normen. Allt annat som avviker från den blir konstigt. De andra arbetsgivarna som väldigt många jurister kommer hamna på kanske inte har de här möjligheterna att marknadsföra sig på det viset.

Det blir liksom en monopolställning för byråerna för att de är privata subjekt och kanske har större möjligheter att marknadsföra sig. Offentlig sektor kanske inte kan spendera sina pengar på marknadsföring på samma sätt.

Det är lite det jag vill uppnå med det här projektet, att försöka vrida tillbaka den här snedställda bilden och försöka få den mer korrekt. Att man ska vara mer kritisk. Att byråerna finns vet vi, det har vi sett från dag ett.
Jag tycker att det är minst lika viktigt att titta upp och fråga sig själv var det är man vill arbeta, som det är viktigt att plugga inför seminarierna. Att skapa sig en vision och en uppfattning om att det finns andra saker förutom byrålivet, att man vidgar sina vyer. Det är det jag tycker saknas lite, eftersom det enda man pratar om är att jobba på byrå.

Jonathan: De säljer ju in den här bilden man har på juristprogrammet, den klassiska beskrivningen att det är en bred utbildning. Det handlar om att visa den här bilden då, att arbetsmarkaden är bred?

Anton: Ja, exakt.

Jonathan: Hur fick du den här idén till projektet?

Anton: Det var för kanske åtta månader sedan jag fick den. Det hela grundade sig i att jag hade en omtenta i somras. Då tänkte jag att det här är verkligen inte kul. Det är soligt ute och här inne ska jag sitta och plugga.
Jag känner att vill hjälpa folk undvika det här. Jag kände att jag saknade väldigt mycket saker när jag började plugga, när man tog sig an termin ett och två och tre. Jag vill se till att folk kanske får de här ”nycklarna” tidigare, så att de slipper göra sådana här misstag.

Jonathan: Syftet med projektet är att studiemiljön ska bli bättre. Vad tycker du är problemet med studiemiljön idag?

Anton: Det går lite hand i hand med det vi pratade om tidigare. Det finns en snedvriden bild av saker och ting, att man alltid ska få höga betyg och att betyg definierar en mycket. Man är inte sina betyg, och det är något jag tycker är viktigt att förstå. Även studiemiljön, att det är viktigt att det är högt i tak när det är seminarier, att man vågar ställa frågor är viktigt.

Det går också hand i hand att man känner att man inte är så duktig och därför inte vågar ställa frågor. Man blir inte duktigare av att inte ställa frågor och inte ta reda på svar. Att man vågar ta steget ut och säga att man inte riktigt förstått och fråga om någon möjligtvis kan förklara mer. Det är när man känner att man inte kan saker som jag tror att stressen kommer.

Jag tycker man ska vara mer kritiskt tänkande och ställa sig över det här tänket. Nu kanske det till exempel inte gått så bra de här terminerna, men att man ser det långsiktigt. Om jag vill jobba på en byra så kommer jag se till att jag se till att jag arbetar på en byrå. Jag kommer se till att jag lyckas. Det är sånt här jag tror att man ger upp lite för lätt. Att man inte är duktig nog och inte kommer nå dit man vill.

Jonathan: Vad är dina huvudpoänger du tar upp som du verkligen vill betona?

Anton: Mest tips och tricks för hur man ska göra alla de här momenten vi gör när vi pluggar. Allt från hur man tar sig an ett seminarium, vad man ska börja med. Att det är viktigt att läsa frågan och vad som efterfrågas. Att man skriver ner alla rättskällor, att man kanske antingen börjar läsa lagen eller börjar läsa i doktrinen, i kurslitteraturen. Att man har en viss struktur för hur man gör saker. Att man tar upp sådana här grundliga saker.
Det är viktigt att ta upp vissa principer som genomsyrar hela projektet och föreläsningarna. Överblick, struktur och sådana saker. Att man kanske färgkodar separat, efter lagrummet, rekvisiten och vad författaren säger om rekvisiten, till exempel. Att man även dissikerar rättsfallen, och delar upp det mellan vad yrkandena och domskälen är och vad prejudikatet är, exempelvis.
Allt ska bli lättare, man ska få en bättre överblick och struktur, för då undanröjer man de här onödiga frågetecknen.

Jonathan: När du kom från gymnasiet med höga betyg och stipendier, till Uppsala och insåg att shit, det här är ju svårt, kan du beskriva den förvirringen?

Anton: Den var rätt djup faktiskt. Jag saknade också mina kompisar väldigt mycket, det var ingen som flyttade till Uppsala. Det var allt på en och samma gång. När jag tittar tillbaks trodde jag inte då att jag var skoltrött, men det var jag kanske. Men jag fortsatte ändå, och det var ju bra.

Jonathan: Kände du någonsin att du ville byta program?

Anton: Nej, så kände jag faktiskt aldrig. Jag kände verkligen att här ska jag vara. Men jag vet att många känner så, det kallas ju ”imposter syndrome”. Att alla andra är så mycket bättre än vad en själv är, att man själv inte hör hemma.
Så upplevde jag det aldrig, utan att här ska jag vara. Det var bara att jag inte förstått hur jag ska göra ännu. Jag kände dock ganska nära T2-tentan jag hade omtenta på, att jag ville göra GMU (grundläggande militär utbildning, reds. anm.). Då ville jag bara ut. Men då sa mina föräldrar att jag skulle göra omtentan, och att det säkert kommer gå bra, att jag kan. Så jag har haft mycket stöd hemifrån, det har jag mina föräldrar att tacka för.

Jonathan: Vad kan du säga till de som funderar på allt det här efter T1 eller T2, som får den här chocken som kanske är ganska vanlig?

Anton: Om jag ska säga något på rak arm så är det väl att om det inte går så som man tänkt, så bara fortsätt. Det är okej att misslyckas, det är nyttigt. Man fortsätter faktiskt att leva. Det är klart man blir ledsen, man har lagt in mycket arbete, det är mycket stress och förväntningar, och så går det inte som man vill. Men det kommer att stärka en. Det känner jag, jag har haft mer än en omtenta och jag känner verkligen att det är väl inte vem som helst som kan starta ett projekt som Juristprogrammet - En kommentar och prata om sådana här saker.
Jag tror att det är ett resultat av att jag har misslyckats mer än en gång, och att man då kanske istället för att bli ledsen snarare nästan blir lite förbannad, och det är stärkande. Till slut får man något slags jävlaranamma. Det är det som lite är hemligheten med att misslyckas, tror jag. Man blir orädd och jävlaranammat blir lite som en inre kraft som kommer igång, en drivkraft.
Jag har väldigt höga mål som jag sätter upp, men jag är inte rädd för att misslyckas, och det är därför jag inte ser betygen som något avgörande. Det är klart att det är viktigt i en anställningsprocess att den här personen har bra betyg och den här har det inte. Men om man kan utmärka sig på något annat vis och komma förbi det här steget och att arbetsgivaren säger ”det här är X, och denne kanske inte har så höga betyg, men har å andra sidan gjort de här sakerna. Det är en duktig person, det har vi sett. Det är klart att vi tar in den här personen på en intervju.”

Jonathan: Det väger mycket tyngre än någon som har AB i allt men inte kan någonting om världen.

Anton: Ja, precis. Det är så jag ser det. Om man inte ser det så kommer jag se till att man inser det under projektets gång. Det handlar inte om att hjärntvätta någon, men att så det fröet och få folk att förstå att betygen inte är det viktigaste man har.

> *”Det är det som lite är hemligheten med att misslyckas, tror jag. Man blir orädd och jävlaranammat blir lite som en inre kraft som kommer igång, en drivkraft.”*

Det är snarare att det är du själv och inställning som är din absoluta styrka. Jag ser en viss problematik med att folk ser sig själva som sina att det blir det enda man ser, ”jag har jättehöga betyg”. Jag tror snarare att det handlar om en själv; ens personlighet, drivkraft och förmåga. Att ta sig an misslyckanden. Folk är vana vid att lyckas, och lyckas, och lyckas, och sen så kommer det här misslyckandet och då vet man inte vad man ska göra. Så det är viktigt att ha en färgstark palett och ha varit med om allt, för då blir man oslagbar, det är det jag tror.

GODBITAR FRÅN ARKIVET:

O gamla klang och jubeltid

Som ni kanske vet ska Juridiska föreningen lansera en ny sångbok i maj. Sångbokskommittén har arbetat dag och natt under hela våren och bad mig nyligen se efter om det månntro kunde finnas någon inspiration att hämta från arkivet. Som en lydig arkivarie begav jag mig djupt ner i Carolina Redivivas katakomber (eller ja, deras personal gjorde det; själv förvisades jag till en tyst läsesal där jag glatt fick vänta).

Efter att ha grävt bland gamla medlemsutskick och styrelseprotokoll (visste ni att Int.sek. efter en förmodat blöt kväll på nordisk vecka i Oslo 1992 ringde till styrelsen och anmälde en dalahäst som skulle ges i present till Estlands delegation stulen? Inte jag heller, men efter en tid kröp det tydligen fram att hästen helt enkelt slarvats bort) lyckades jag till min stora lycka hitta en sångbok från 1929! Eller sångbok kanske är att ta i. Sex stycken enastående sånger fanns att tillgå, varav hälften är exakt samma som vi än idag använder oss av, vilket än en gång visar att är det något – utöver Uppsala universitets negativa inställning till teknologi (digiatala tentor, någon?) – som aldrig förändras så är det studenters lathet.

Nåja, utöver Gamla klang och andra klassiker fanns faktiskt en och annan överraskning. För den insatte kanske namnet Gaudeamus Igitur klingar välbekant. För den oinsatte kan nämnas att det är en studentsång på latin med anor från medeltiden. Det är också den sången som Otto von Bismarck läste upp i den enda bevarade inspelningen av hans röst från 1889. Just denna sång fanns med i vårt gamla sånghäfte från 1929, men med den lilla detaljen att hela texten skrivits om till att handla om specifikt juriststudenter. Vilket visar att även studenters hybris är något som aldrig förändras.

Daniel Nilsson, Juridiska föreningens arkivarie

Bild: unsplash.com

Juridiska föreningen kallar till stämma!

Tid: 24 och 25 april, 17.00–22.00 Plats: Gamla torget

Lysta poster:

Styrelse
En (1) Ordförande

En (1) Sekreterare tillika ordförande för det administrativa utskottet

En (1) Arbetsmarknadsansvarig
En (1) Ordförande för Studierådet

JoM-gruppen
En (1) JoM-förman
Tre (3) JoM- assistenter

Administrativa utskottet:
En (1) Husförman

Studierådet
En (1) Vice Ordförande för Studierådet
Tolv (12) Ledamöter i Studierådet

Två (2) Ledamöter av den studieförbättrande gruppen med särskilt ansvar för uppstartsprogrammet

Tre (3) Ledamöter till den studieförbättrande gruppen med särskilt ansvar för studieförbättring

Arbetslivsutskottet:
Två (2) Vice Arbetsmarknadsansvarig
Fem (5) Arbetsmarknadslivsassistenter
En (1) Arbetsmarknadsassistent med sponsoransvar

Sociala utskottet:
En (1) Klubbmästare
En (1) Pubmästare
En (1) Köksmästare
En (1) Eventmästare
En (1) Vice Gasqueförman
Tre (3) Gasqueassistenter

En (1) Recceförman VT18
En (1) Vice Recceförman VT18
Fyra (4) Recceassistenter VT18

En (1) Idrottsförman
En (1) Vice Idrottsförman

En (1) Ansvarig för Juridiska föreningens Vokalensemble
Två (2) Ansvariga för Svenska Juridiska mästerskapen

Trettio (30) Klubbverkare

Vid tidningens trycktid har ordinarie ansökningstid tyvärr löpt ut, men spontansök gärna på stämman!
Motioner skickas till sekr@jf-uppsala.se senast den 16 april.

VINGE

HALLVARSSON & HALVARSSON

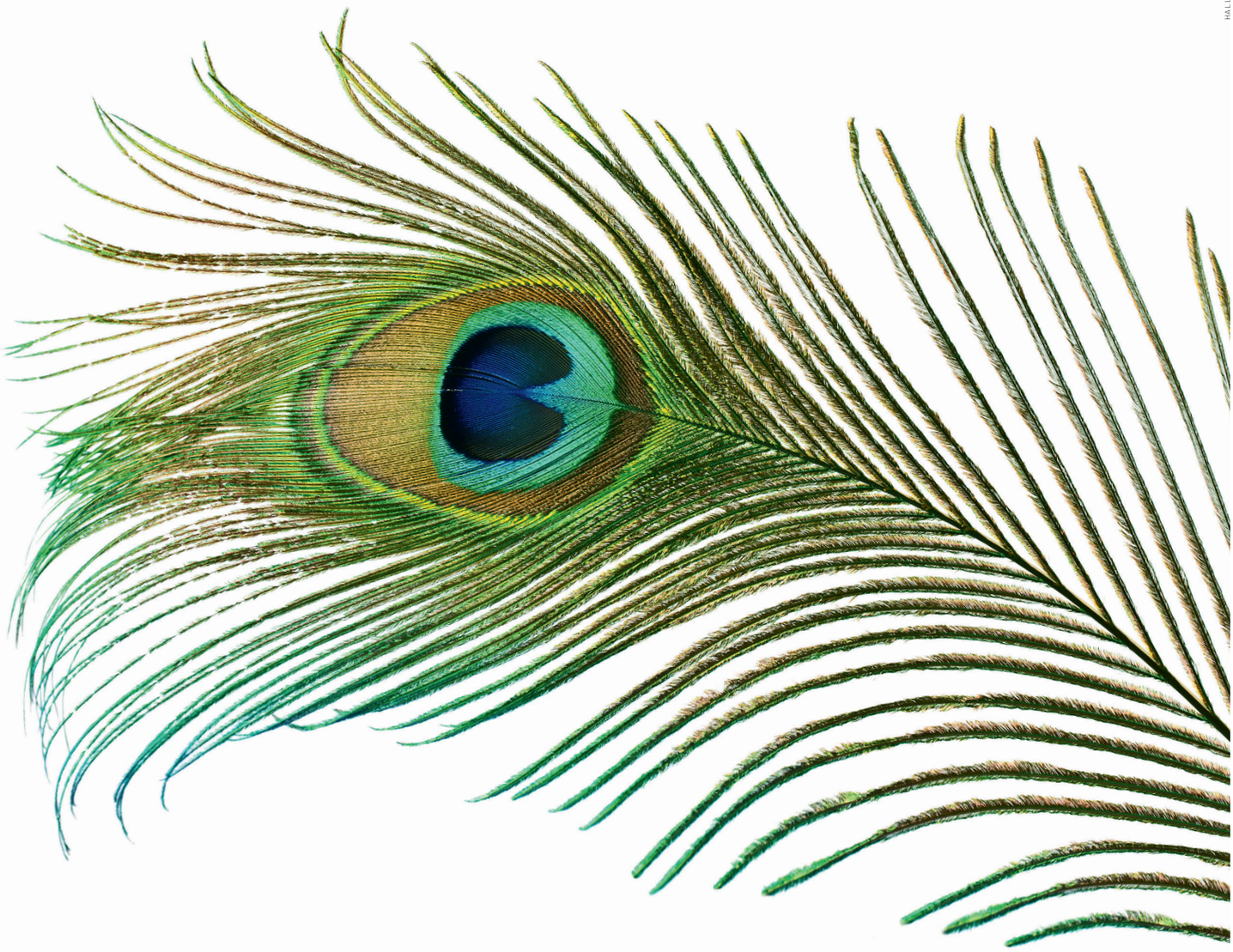

FRÅN NYKLÄCKT TILL FULLFJÄDRAD

På Vinge hittar du många av Sveriges ledande experter inom affärsjuridik. Finns det då svängrum för en nykläckt jurist att göra karriär här, kanske du undrar.

Självklart! Vi har högt i tak. Här finns möjligheterna för dig att växa och utvecklas. Både som människa och i din yrkesroll. Hela vägen – som kan bli just så lång och givande som du drömmer om. Du får arbeta i team med verkliga proffs. Som ger dig uppbackning och är generösa. Såväl med kunskaper och goda råd som med kamratskap och värme.

Vårt mål är att ge våra klienters affärer ett lyft. Vi är i vårt esse när vi får kavla upp ärmarna och jobba handgripligt. Vår drivkraft är att lösa upp affärsmässiga knutar, inte att producera tjocka pm.

För oss handlar det om att hitta rakaste vägen. Fågelvägen.

www.vinge.se/karriar

Stockholm Göteborg Malmö Helsingborg Bryssel

För en handfull silver

Joseph Conrad är mest känd för att ha skrivit Mörkrets hjärta (1899), en roman som tolkats som en ursinnig kritik av kolonialism, dock inte utan att med rätta ha kritiserats för sina rasistiska undertoner. Även om Conrad inte var en regelrätt antikolonialist förstod han att kolonialismen rymde en inneboende omänsklighet. I takt med att romanens huvudkaraktär, kapten på ett ångfartyg, tränger djupare och djupare in i Kongofloden och den täta djungel som ramar in den för att hitta den mystiske elfenbenshandlaren Kurtz, kommer han allt närmare kolonialismens vansinne. Kolonisatörernas hycklande anspråk på moralitet och civilisation kläs av tills de står lika blottade som den lokalbefolkning de anser sig ha rätten att kuva.

Conrad var sjöman i bl.a. Kongo innan han blev författare. De flesta av hans böcker utspelar sig till sjöss. Han låter naturen framkalla människans innersta väsen. Med det gränslösa havet som fond blir människan ensam med sina grundkänslor: medmänsklighet, passivitet, mod, feghet. Conrad placerar sina karaktärer långt bortom skydd som landet erbjuder i form av gemensamma illusioner om rättfärdighet och moralitet och verkar säga: ”Okej, åt helvete med vem du är på land där du har råd att vara förljugen och självbedragande. Vad är du egentligen gjord av?”

Conrads mest ambitiösa roman är Nostromo (1904). Den handlar om Costaguana, ett påhittat Latinamerikanskt land ansatt av en oändlig kedja av revolutioner och regimskiften. Persongalleriet är enormt. Majoriteten av karaktärerna är andra och tredje generationens européer. Bland dem finns Charles Gould, som äger landets enda naturresurs, en silvergruva som han får behålla så länge han betalar de korrupta myndigheterna tillräckligt med mutor. När ännu en revolution blossar upp känner Charles Gould att silvret inte är tryggt längre. Han ger en mystisk italiensk sjöman, titelfiguren Nostromo, i uppdrag att frakta bort silvret till en trygg plats så att de giriga revolutionärerna inte kommer åt skatten för att finansiera sin ogenomtänkta och barbariska revolution… Ungefär så.

Varför skrevs den här romanen? Det var min fråga under de första 150 sidorna. Ett virrvarr av röster och ansikten, en uppsjö av opportunister som från var sitt håll manipulerar det stackars lilla landets folk och natur efter sina egna intressen. Precis som Kongo var den belgiska kungens personliga egendom, behandlas Costaguana som ett finansiellt och politiskt experiment av revolutionärerna och de informella makthavarna. Conrad upplöser alla gränser mellan godhet och ondska till förmån för Människan och hennes strävan efter att göra avtryck. När man läst en bit undrar man om det överhuvudtaget går att skildra dessa komplexa skeenden i romanform. Det tar en stund att vänja sig vid oljudet och perspektivskiftena.
Om Mörkrets hjärta handlar om det vansinne som drabbar människan när de får härja fritt utan ett kollektivt överjag som korrigerar deras inneboende ondska, så handlar Nostromo om människor som försöker behålla sitt förnuft mitt i en brinnande galenskap. Och i kaosets hjärta finner vi romanens titelfigur, sjömannen Nostromo, vars öde alltså tvinnas samman med silvrets och därmed med hela Costaguanas öde.

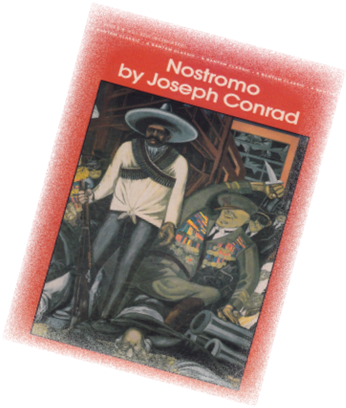

Foto: nighthawknews.wordpress.com

Alla i romanen förhåller sig till honom; han lejs ständigt av Gould och hans likar för att utföra riskfyllda uppdrag. Han vinner folkets kärlek sitt mod, men han tillåts ändå inte in i finrummen. Han står över folket men under dem vars ärenden han springer. Han låter sig definieras av sin yrkesskick lighet och sina egenskaper och på det viset är han en motpol till den samtidsmänniska som börjar bli så oerhört tröttsam: den som profilerar sig genom sina åsikter, reaktionären som rasar mot omvärlden som vore hen den sista utposten av förnuft i en värld som tappat förståndet.

I både Nostromo och i vår samtid försöker människorna att inte bli döva av oljudet – i Nostromo kämpar den lilla människan mot hotet att reduceras till ännu ett kugghjul i Costaguanas trasiga maskineri. Hela romanen handlar i grund och botten om människor som vill bli ihågkomna för dem de var och inte bli namnlösa gravstenar i revolutionens kölvatten.
Äkta, jordnära känslor är dock en bristvara i romanen. Ingen åtrår någon annan, de avgudar dem. Ingen vill vara någons vän, de vill göra gemensam sak med dem för att tjäna det ena syftet eller det andra. Ingen älskar någon, de beundrar deras orubbliga karaktär. Revolutionen blir bläcket som varje känsla doppas i och muteras av, tills till och med ett frieri låter som en politisk programförklaring.
Det här är dock ett medvetet grepp av Conrad; han visar hur stora politiska skeenden transformerar vårt psyke och våra känslor.

En tolkning av det fiktiva landet Costaguana. Foto: ibsenmartinez.com

Den vilja att förändra som manifesteras i politiken är hårdkodad i oss, vare sig vi vill det eller inte. Revolutionen blir motsvarigheten till de naturkrafter som Conrad låter drabba sina karaktärer i tidigare romaner. Inte heller i Nostromo lämnas karaktärerna oprövade av en kraft större än de själva. Ur upproren och kravallerna träder människornas kärna fram, allt annat blåser bort med revolutionens orkanvindar. Nostromo skrevs när kapitalismen var i sin vagga och vi kan därför betrakta Costaguana som en föregångare till den komplexa världsekonomi som är vår verklighet. Silverskatten i boken har i vår tid vuxit till de enorma förmögenhetsmassor som cirkulerar i den kapitalistiska kroppens vener och dikterar våra liv.

”Livet [...] en saga blott, berättad av en dåre, full av storm och vrede, och utan varje mening”; det är Macbeths hårda dom om tillvaron, från pjäsen med samma namn. Nostromo är en saga om hur ambition och fattigdom kan sammanstråla på det mest omvälvande sätt. Den handlar om den storm och vrede som människan är i stånd att piska upp för att upphöja sig till sin drömvision av sig själv, men den är sannerligen inte berättad av en dåre.

Text: Karwan Osmani

Fem snabba

med Anna Wallander

Foto: Juridiska föreningen i Uppsala

Ekobrott? Är det, typ, ekologiska brott som avses? Ekonomiska brott? Brott på Ekonomikum?

Press Judicata tog tillfället i akt att skjuta iväg fem snabba frågor till Anna Wallander, vice chefsåklagare vid Ekobrottsmyndighetens filial här i Uppsala, under en föreläsning som hölls på Jontes i början av mars.

§ 1 - Hur föll valet på Ekobrottsmyndigheten?

Det utmanade mig att man har möjligheten att forma sina egna ärenden, man får möjligheten att utnyttja och använda sina kunskaper på ett annorlunda sätt. Det är komplext, man blandar straffrätt, processrätt och civilrätt om vartannat.

§ 2 - Vad är skillnaden mellan att jobba med ekobrott och vanliga brott?

När det gäller ekobrott så är det oftast så att man har ett större spektrum av brottsmisstankar som man måste välja mellan. Har man vid vanliga brott till exempel ett narkotikabrott eller ett mord eller en misshandel så är det ett mer avgränsat skede. Sen är också skillnaden att vi jobbar tillsammans med en massa väldigt olika yrkeskategorier. Vi har ju alltså alla de här kompetenserna; analytiker, poliser, ekonomer, IT-forensiker, som sitter tillsammans med oss och är i vårt team.

§ 3 - Vad är skillnaden mellan till exempel er och Skatteverkets och Polismyndighetens kompetensområde?

Vår kompetens innebär att vi ju har alla kompetenser under ett och samma tak. Skatteverket har ju sin fiskala sida där man ska försöka få rätt beskattning för företag och individer. Polisen utreder ju sin typ av brott och där är man poliser. Vi har ju liksom allt i ett paket från start till mål, från ax till limpa.

§ 4 - Vad vill ni att framtida nya jurister ska ha för kunskaper och egenskaper för att jobba hos er?

Man bör vara driven, man bör vara innovativ och man bör vara analytiskt lagd, skulle jag vilja säga. Juristexamen, tingsmeritering, den vanliga åklagarbanan, sen ska man jobba som kammaråklagare mellan tre till fem år. Sen kan man söka sig till en specialisttjänst.

§ 5 - Och så har vi slutklämmen: Vad är din favoritmaträtt? Är det något med mycket EKO-logiska råvaror?

Skratt Gud! Ja, det är det absolut. Jag vet inte, Jocke, vad tycker jag mest om för mat? *Konfererar med poliskollegan som svarar med ett fniss* ”Ja, men du käkar ju sallad.” Ja, visst var det väl ekologiskt odlad sallad.

WHITE & CASE

KÄNNER DU NÅGON I SINGAPORE?

Hos oss får du 36 kollegor i Singapore.

Vi är en internationell advokatbyrå med 40 kontor i 28 länder.

Som biträdande jurist på White & Case kan du bygga ett internationellt nätverk av kollegor som du kommer att ha nytta av både i din professionella karriär och i din personliga utveckling.

Vill du få information om våra studentevents och lediga tjänster? Gå med i vår Facebookgrupp: www.facebook.com/whitecasesverige

whitecase.com

GILLAR DU ATT SKRIVA?

TESTA ATT SKRIVA ÅT

PRESS JUDICATA

För mer information kom på möte
på Jontes stuga! 5 april kl 18.30

Kontakta redaktion: redaktion@jf-uppsala.se
Telefonnummer till redaktörerna

Hjalmar Leander Zaar
0735109096

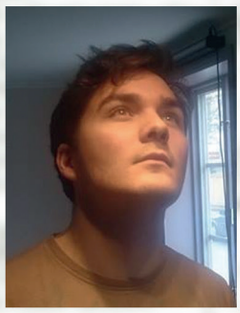

Jonathan Schiess
0735151912

LUNCHJURISTEN

drar på utflykt!

Jag anländer till Mall of Scandinavia, även kallat MoS, klockan 13:37. Efter att ha fått en ovanligt bra parkeringsplats går jag på jakt efter någonstans att äta lunch (en något sen sådan). Inledningsvis kan sägas att för den som aldrig varit på Mall of Scandinavia så har ni inte missat mycket. Gallerian är precis som vilken galleria som helst men lite större. Det finns de som gillar att spendera en dag eller till och med en hel helg i gallerior och för dessa passar Mall of Scandinavia bra med tanke på storleken. Tillhör man inte den delen av befolkningen kan man gå till vilken galleria som helst. Jag har hört mycket om Vigårda men aldrig prövat restaurangen och passar därför på. Vigårda gör hamburgare och är en blandning mellan snabbmatsrestaurang och vanlig restaurang. Jag beställer en dubbel cheeseburgare och tjejen i kassan är noga med att påpeka att de inte har cheeseburgare men cheddarburgare… Till hamburgaren beställer jag sötpotatis-pommes frites och kålslaw (SIC!).

I Kålslawn använder Vigårda crème fraîche istället för majonnäs och den smakade därför inte som vanlig coleslaw, men den var mycket god även om portionen var något liten. Sötpotatis-pommes frites:n var väldigt goda men de skulle också ha smak av lime och chili. Något de inte hade. Till detta tog jag en dippsås med vitlök och örter för att den jag egentligen ville ha var slut (Lingon BBQ). Dipsåsen var god och passade bra till pommes frites:n.

Cheddarburgaren var ovanligt stabil, den höll ihop förvånansvärt bra vilket sällan är fallet när man tar en dubbel hamburgare. Köttet var gott men en aning för fast. Det var också alldeles för lite ost på hamburgaren, knappt någon alls.

Avslutningsvis kan sägas att det var en god lunch till ett rimligt pris (135 kr). Är det värt en resa med pendeln från Uppsala? Absolut inte. Skulle du däremot befinna dig i Mall of Scandinavia är Vigårda absolut att rekommendera. Tar du bilen rekommenderar jag att du avsätter en timme efter maten till att hitta var du parkerat, kanske lite mindre om du får en ovanligt bra parkeringsplats.

Betyget blir BA.

Foto: Wikimedia Commons, vigarda.se

POSTTIDNING B

hamilton

Passion driven advice

Hamiltons vision är att bli den högst ansedda och mest eftertraktade affärsjuridiska rådgivaren och arbetsgivaren i Sverige. På Hamilton har vi en kompromisslös inställning till kvalitet. Detta har resulterat i långa och djupa klientrelationer samt i erkännanden och rankingar utöver det vanliga. Bland annat har Hamilton så många jurister rankade hos rankinginstitutet Chambers & Partners att det placerar oss i det absoluta toppskiktet bland advokatfirmorna i landet.

Det som förenar oss på Hamilton är varje medarbetares personliga engagemang för sitt uppdrag och för sina kollegor. Det är vår tro på *passion, affärsmannaskap* och *professionalism* som vägleder oss i vardagen och som varje dag tar Hamilton ett steg närmare visionen.

Personliga egenskaper som firman värderar högt och som vi söker hos våra framtida talanger är framåtanda, nyfikenhet, professionalism och framför allt en stor önskan om att bli riktigt duktig inom sitt område. Vill du vara en del av oss?

För dig som student erbjuder vi följande:
- Extraarbete parallellt med studierna
- Uppsatspraktik och
- Sommarnotarieprogram

Läs mer om oss på hamilton.se

Ni hittar oss även på sociala medier:

LinkedIn